

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

424. An, & quando Coadiutor teneatur capere possessionem Coadiutoriæ,
& in ea capienda impediri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT NONUM.

De Possessione à Coadjutore accipienda, ejusdemque in beneficio, & Prælatura successione.

Questio 424. An, & quando Coadjutor teneatur capere possessionem Coadjutoria, & in ea capiendâ impediri possit?

Respond. primò : Tenetur capere possessionem primæ gratiæ contentæ in Coadjutoria seu officii sui coadjutorialis in vita Coadjuti. Remouch. c. 12. n. 6. junctio n. 10.

2. Resp. secundò : Non potest Capitulum reculare possessionem Coadjutoria, nec impedire quòd minùs Coadjutor exerceat officium suum, ad quòd deputatus. Remouch. cit. n. 6. citans Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 144. Sed neque ab ipso Coadjuto impediri potest. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. à n. 15. ubi : immissio Coadjutori neganda non est vivente Coadjuto, non quidem ad beneficium, sed ad ipsum officium Coadjutoris, quòd licet vivente Coadjuto jus formatum quòd ad ipsum beneficium, cujus vigore capi possit possessio beneficii non tribuat, parit tamen quendam statum, ad cujus status possessionem adipiscendam Coadjutor capax efficitur, ita, ut neque Coadjutus ipse se possit opponere, nec dicatur legitimus contradictor ad impediendam adeptionem quasi possessionis illius statûs, ut Rota decis. 133. per tot. p. 6. recent. Quia cum semel sub prætextu infirmitatis Coadjutus perierit à Papa sibi de Coadjutore provideri, non potest dein infringere dictam provisionem Coadjutoris, allegando, se non esse amplius suppositum infirmitatibus Clementi. 1. de renunc. Rota cit. decis. n. 7.

Questio 425. Quando nam igitur Coadjutor capere possit aut debeat possessionem respectu secunda gratiæ contentæ in Coadjutoria, nempe successionis, sive beneficii, in ordine ad quòd datus Coadjutor?

Respond. Communis sententia habet, non posse hanc possessionem beneficii capi nisi post mortem principalis, seu Coadjuti. Tondut. p. 3. c. 194. n. 4. ubi : Coadjutor habet quidem jus in officio Coadjutoris, sed non in beneficio, ut DD. inc. de Rectorib. de Cler. agrot. & nominatim Abb. n. ult. Anchar. num. 3. Unde Coadjutor vivente principali non capit possessionem beneficii, sed ipse Coadjutus, quamdiu vivit, dicitur verus possessor, & sic Coadjutor Episcopi capere nequit possessionem Episcopatus Coadjuti, &c. Maxime, quia multa possunt contingere, propter quæ vivente Coadjuto cessaret Coadjutoria. Garc. p. 4. c. 5. n. 76. ubi : Coadjutor durante Coadjutoria non est in possessione Canonatus, sed Coadjutoria. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 39. ubi : Coadjutor licet à principio vivente Coadjuto possessionem apprehendat, non tamen tunc dicitur apprehendere possessionem beneficii, sed Coadjutoria. Barbof. ltr. Eccl. l. 3. c. 10. n. 61. ubi : Coadjutor non capit verè possessionem, nisi post cessationem Coadjutoria (intellige per cessum vel decessum Coadjuti) pro quo citat Ludovic. à Saravia. tract. de Jurisd. adjunctor. q. 29. n. 51. Unde jam etiam sequitur, quòd capta possessio vivente Coadjuto non sufficiat; sed debeat eo mortuo capi nova possessio. Lotter. l. 2. q. 25. n. 32. Ventrigl. loc. cit. Barbof. loc. cit. num. 62. testans, sic definitum à S. Congregat. Rituum. in Patavina, 30. Jan. 1616. Garc. loc. cit. possessio enim illa prior esse non poterat beneficii; cum tunc careret titulo beneficii, & sibi possidere non poterat. Lotter. Ventrigl. l. cit. & sic ea continuari non potest. Garc. loc. cit. Tondut. p. 2. c. 1. §. 13. n. 13. cum esset juris diversi, quòd expiravit eveniente successione, nimirum decedente Coadjuto, & Coadjutore jam factò vero Canonico. Garc. loc. cit. Sequitur ulterius, prout censuit eadem S. Congregat. in Terulens. 21. Maji 1609, apud Barbof. loc. cit. n. 63. Coadjutorem debere habere locum captae possessionis post mortem Coadjuti, & non captae possessionis vivente Coadjuto. Item prout censuit eadem Congregat. apud Barbof. n. 64. possessionem ab obitu Coadjuti numerandam esse, quamvis prior possessio caderet ad annos viginti. Qualiter verò, quòd sibi possidere non possit Coadjutor vivente Coadjuto, intelligendum sit, vide apud Lotter. loc. cit. n. 39.

2. Nihilominus Remouchamps c. 12. n. 10. ait, id ipsum, quòd nimirum realis apprehensio beneficii differatur ad tempus vacationis, prout ipsa Bulla Coadjutoria continere solet, sibi semper visum esse incongruum; cujus proinde fundamenta & rationes in contrariu huc prosequi lubet. Tradit itaq; n. 11. possessione juris Prælatuæ, aut beneficii non ita esse incompatibilem cum admissione Coadjutoria, administrationeq; officii ex persona Coadjuti subeunda, quin, ultra illam petere possit Coadjutor, & obtinere realem possessionem beneficii per receptionem, & admissionem ad juramentum solutis juribus ad hoc, ut cedente vel decedente Coadjuto non egeat nova receptione, sicut non eget novo titulo. Rationes, prout habet n. 12. & seq. usûs contrarii tam in Curia quam in partibus, quæ consistunt in eo, quòd vivente Coadjuto non habeat verum titulum, sed solum jus ad rem, canonizandum priùs post cessum, vel decessum Coadjuti, penes quem verus titulus integralis ac naturalis possessio maneat: de jure autem capi non possit possessio sine titulo, nec duo esse possint in possessione naturali & actuali ejusdem rei, nec una sedes capiat duos. l. 2. §. ex continuo, ff. de acquirend. possess. Rationes inquam has non videri sibi obstare, quòd minùs Coadjutor possit assequi, & admitti ad realem possessionem ait num. 14.

3. Primò eò quòd sicut Papa per gratiam successionis contentam in concessione Coadjutoria confert titulum fictum conditionalem, & præventivum: ex nunc prout extunc: illaque collatio operatur, ut si non titulus verus ex eo tempore de præsentate in effectu, saltem talis acquiratur, ut contingente vacatione per cessum vel decessum Coadjuti continueretur ille titulus ipso jure absque alia gratia seu factò hominis; ita pari ratione